

VLISSINGSCH

COURANT.

Maandag

10 Julij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2.25, en franco per post f 2.50. Advertentien worden geplaatst a 50 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1.20 is, en voor elke regel daartoven 50 Ct., behalve 35 Ct. tegelregeert voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Het Handelsblad

heeft gemeend, in zijn nummer van den 4. dezer, met aanvoering van een aantal daadzaken, onze beschuldiging te moeten wederleggen, dat het zich altijd aan de zijde van den sterkste schaart. Die wederlegging is in zeer bevestigende toon geschreven, iets waarover wij ons verheugen, vermits dit een voorbeeld is, hetwelk wij gaarne navolgen, veel liever dan dat wij ons verplicht vinden scherperheid tegen scherperheid over te stellen; of dat wij onze vernutwaardiging vinden opgewekt, door grieveende miskenning, door valschaardige beschuldiging of geheel onverdiende aantijgingen. Het zal meer en meer aan de bevestigende lezers van ons blad duidelijk worden, dat wij nimmer het zout, hetwelk wij ons van den aanvang af voorsielden, hebben uit het oog verloren; dat wij, om er toe te geraken, eerst van gewijzigde middelen zijn gaan gebruik maken, toen wij de zekerheid hadden verkregen, dat ook de Regering tot datzelfde doel ernstig wilde trachten te geraken, doch dat, naar mate dit meer blijkbaar werd, zij eene partij in den Staat tegen over zich vond, welke al hare pogingen daartoe aangewend trachtte te verwijderen of te verlammen. Van dat oogenblik af, scheen het ons pligt toe, de Regering tegen die partij, zooveel wij het vermogten, te ondersteunen en te versterken. Aan vele onverdiende aanvallen stonden wij deswege ten doel. Wij verdeelden ons; doch men hield zich, als begreep men ons onzer aanzoekers, bragt nu en dan zelfs de personen in het spel, en teidde ons wenschen en bedoelingen te laste, aan welke wij ten eenemale vreemd waren. Aldus miskend en aangevallen kon onze verdediging, uit den aard der zaak, niet altijd van de vriendelijkheid en wellevendheid zijn, te minder daar het Handelsblad het geluk des lands wilde bewerkt hebben door middelen, welke wij van oordeel waren, rechtstreeks tot het ongeluk en de verarming van de grootste meerderheid des volks te moeten leiden.

Na dit alles, is de tegenwoordige meerdere gematigdheid van het Handelsblad ons allerzins welkom.

Wilden wij nu al de aangevoerde daadzaken, van welke er zijn, welke zich over een tijdperk van zes jaren uitstreken, op den keper gaan bezien, en opzoeken, hoeveel er zou mogen vallen af te dingen op de beweringen van dat blad, aangaande de gedragslijn welke het steeds heeft gevolgd zonder omzien, wie de sterkste of wie de zwakste was; de Regering, de vertegenwoordiging, de publieke opinie, of de kracht der omstandigheden; wij zouden waarlijk eene *mar a boire* vinden. Het zou een werk zijn, waartoe het ons evenzeer aan tijd als aan lust ontbreekt.

Wat blijft ons in dit geval anders overig, dan het al dan niet gegrondde onzer beschuldiging, en van de wederlegging daarop gevolgd, over te laten aan de beslissing der algemeene opinie in Nederland, welke, zoo wij ons niet vergissen, reeds sedert lang, ten aanzien der *consequens* van het Handelsblad, in zijne beginselen, gevestigd is? Is die opinie ons, ten aanzien van onze voortgebrachte beschuldiging, ongunstig, wij zal ons veroordeelen en wij zullen ons dit moeten getroosten en er ons aan onderwerpen. Maar kan het Handelsblad wel niet van ons verlangen, dan onze onderwerping aan de uitspraak van deze vermogende scheidsrechterin. Toen de *Tydgemoet*, voor eenige maanden, zich op die uitpraak, in een geschil tusschen hem en ons beriep, hebben wij ons daaraan volgaarne onderworpen; en er waren nieuwe aanvallen noodig, om ons tot nieuwe middelen, om de publieke opinie omtrent onze geschillen voor te lichten, de toerlust te doen nemen.

En wat denken wij nu van het Handelsblad?

Dat het zonde en jammer is, dat dit Blad, hetwelk zich tot een der eerste in Europa verheffen kon; — want het is bekend, dat er Bladen in veel kleinere en minder gewichtige Rijken dan het onze, en waarschijnlijk met minder hulpmiddelen, geschreven worden, welke nogtans die hoogte bereiken, en aan werkelijke talenten ontbreekt het des hoofdstad van Nederland geenszins; — dat dit Blad, zeggen wij, door de afwisselende omstandigheden des tijds ten trou-

rig heen en weder geslingerd wordt; dat het geen vast, geen fundamenteel, met juistheid bepaald programma heeft, gegrond op eene innige, onwankelbare overtuiging, ten aanzien van de grondslagen, waarop het geluk van Nederland, het heil des volks, de belangen der menschheid, naar binnen en naar buiten, moeten bevorderd en gevestigd worden. Hadten zal het zich preleren tot de meest ernstige en zoo wij gelooven meest gemoedelijke verdediging van een wetsontwerp geschikt om een gunstig keerpunt daar te stellen in den toestand der Nederlandsche financiën, morgen zal het de meerderheid der vertegenwoordiging huldigen en toejuichen, omdat deze datzelfde wetsontwerp — verworpen heeft; — en om zich te redenen en den schijn te behouden, van niet anders dan het vaderlandsche belang te hebben beoogd. zal het één motief uit de groote menigte der aangevoerde uitklappen, b. v. dat de verwerpende meerderheid daaraan eenstemmig zou zijn geweest, dat het staatscrediet moet bewaard blijven; even alsof datzelfde ontwerp, *ware het aangenomen*, datzelfde staatscrediet niet oneindig meer zou hebben doen stijgen; als zou niet ieder bezitter van Nederlandsch staatspapier oneindig zekerder zijn geweest van de reële waarde zijner bezittingen, dan hij zulks op dit oogenblik is. De kapitalist zou ontegensprekelijk eene waarde van 60 pCt. hebben toegekend aan eene rente van 2.375. Thans kent hij daaraan geen hogere waarde toe dan van 53%, of daaromtrent.

Kon dan de verwerping van een zóódanig wetsontwerp sloop tot toejuichen opleveren aan een Blad van *beginzelen*? Was het niet een armzalig motief, waarvoor zich hierop en waarmede het zich verdedigde dat de meerderheid der vertegenwoordiging zich tegen eene gedwongene rente-reductie, tegen het bederf van het nationaal crediet verklaard had? Waar zijn wij nu? En waar had het Handelsblad verklaard, dat wij komen zóódanig, werd de conversie-wet aangenomen? Bestond tusschen dit verschil in nadeel stof tot juichen, tot goedkeuring?

De lezer, wien het lust, vergelijkte eens met dit gedrag des Handelsblads het gedrag, het oordeel van onze kleine, betrekkelijk zwakke Courant, *vóór en na* de verwerping der conversie-wet; en oordeelde daarna, of het verschoonlijk zij, dat de *Vlissingsche Courant* beweert, dat het Handelsblad zich schaart aan de zijde van den sterkste!

Het karakter van het Handelsblad is geenszins *hoofdaardigheid*, *kwaadwilligheid*; het is *zwakheid*, *wankelmoeidigheid*. Mogten wij dat blad daarvan kunnen genezen, wij zouden meenen een verliessteunlijk werk te hebben verrigt. Het kan veel goede, het kan veel *kwaads* doen. Het kan voor Nederland een helpende Engel, het kan voor Nederland eene verderfelijke Duivel zijn, — wanneer geene andere soort van duivels opstaat, welke, zoo als in zeker tooneelstuk, de aanslagen der meest gevaarlijke en kwaadwillige duivels verwijderen en te schande maken.

NIEUWSTIJINGEN.

OOST-INDIE.

— Men deelt thans uittreksels van de dagbladen van Bombay tot den 20 Mei mede, die met de laatste briefvennaal ontvangen zijn. Het blijkt daaruit, dat het landschap Scinde of Sind, de nieuwste verovering der Engelsen langs den Indus, nog geenszins zoo geheel aan hunne wapenen onderworpen is; als men uit het voorloopig bericht wegens den inhoud dezer Indische tijdingen had kunnen opmaken. «Daar de generaal Napier» leest men in de *Bombay Monthly Times*, «zich te Hyderabad zonder Europeesche troepen bevond, is het 29^e regiment den 3 Mei opgerukt om zich bij hem te gaan voegen. Men zegt, dat Ali-Morad, aan wien men Khirpoor (eene stad niet verre van den Indus, ten noorden van Hyderabad) in handen had gesteld, zich op eene trouwelooze wijze jegens ons gedragen heeft. *Shere-Mahomet* (een der aan Engeland vijandige en nog niet onderworpen Emirs of gezagvoerders in Scinde) verzamelt troepen in eene zeer sterke stelling, op vijf mijlen afstand van Hyderabad. De ten westen van den Indus wonende stammen stroomden in groote menigte toe om zich onder zijne vanen te scharen. Men merkt, dat zijn leger reeds in aantal van manschappen elk ander overtreft, dat zich immer in Scinde vertoond heeft. Vermoedelijk zal sir-Ch. Napier tegen hem optrekken, zoodra de overstromingen verminderd zullen zijn, en hij

de noodige versterkingen zal bekomen hebben. Wij zullen dus weldra den uitslag van een nieuwen veldslag, van gelijken aard als die van Meenoe of Futhlas (waarbij sir Charles Napier, niet zonder verlies aan zijne zijde, de magt der Emirs in Scinde versloeg), te vermelden hebben. — In Afghanistan bereiden zich nieuwe onlusten voor. Men zegt, dat de Perzische invloed in Candahar vermeerderd. Een Perzisch hoofd, *Mohamed-Beg* geheten, is meester van de stad van dien naam.

— In de berichten uit China tot den 25. Maart leest men: «De personen, die eene poging gedaan hebben, om den kapitein Ciele, bevelhebber van het Fransche fregat *Erigone*, hetwelk tot de sedert eenigen tijd op de Chinesche kust aanwezige schepen behoort, te vermoorden, hebben, voor zoo ver men die magtig heeft kunnen worden, hune straf ondergaan. Zij hebben tweemaal met den kang of het houten blok om den hals de straten van Macao moeten doorkruisen, en men heeft hen bij den kapitein gebragt, om dezen vergiffenis te vragen. Men had pogingen bij dien officier gedaan, opdat hij tot het staken van het regterlijk onderzoek zijne toestemming gaf, maar hij heeft geantwoord dat het regt zijner gang moest gaan. De Mandarijnen hebben overigens voor dat regterlijk onderzoek veel ijver aan den dag gelegd. — De bewoners van Canton schijnen thans minder vijandig tegen de Engelschen gestemd te zijn, ofschoon de gedurige bezoeken der hoofd-officieren aan de factorijen voortdurend ijverzucht opwekt. De Engelsche gevolmachtigde sir H. Pottinger dringt zeer op het erlangen van zijn ontslag aan.»

ENGELAND.

LONDEN, 5. Julij. Vrijdag heeft de Koning van Hannover, bij het te paard stijgen, een val geleden, ten gevolge waarvan Z. M. ongesteld is. Verscheidene leden der Koninklijke familie hebben een bezoek bij hem afgelegd.

FRANKRIJK.

— Het is bekend, dat ex-Regentes van Spanje, *Maria Christina*, haren zetel in het hotel *Ruheburg*, in de rue de Courcelles gevestigd heeft. Het gevolg daarvan is geweest, dat het geheele kwartier bevolkt is geworden met politieke uitgeweken, die de zaak van de ex-Regentes toegedaan zijn. Op dit oogenblik vindt men er geene enkele Spanjaard meer, die vroeger in het leger gediend heeft; alle zijn naar Katalonie, Valencia, Andalusië en naar Navarre vertrokken. Er worden, door tusschenkomst van *Christina*, dagelijks gelden, wapenen en krijgsbehoeften naar Spanje gezonden.

— Uit Guadeloupe heeft men berichten tot den 16. Mei. Men was er niet herhouwen der openbare gestichten begonnen geweest, maar had den arbeid moeten staken, uit hoofde van eene nieuwe, vrij sterke aardbeving, die zich den 11. had doen gevoelen.

Overigens was in het Lage land de geheele aandacht gevestigd op eene nieuwe uitvinding, waaraan men de benaming van *Eeuwduurende beweging* had gegeven en die de stoomwerktuigen zou moeten vervangen. De uitvinder, de Heer *Dufresne*, stond op het punt naar Frankrijk te gaan, ten einde zijn plan aan het gouvernement te onderwerpen.

— Als een staaltje van de verwaarloosde opvoeding der jonge Fransche edellieden, diene het volgende:

Voor eenige dagen verscheen de jonge Vicomte de B., waarschijnlijk na een wat te rijkelijk gebruik van champagne, in eene loge nàh het tooneel, in zekeren schouwburg, vergezeld van eenigen zijner vrienden. Men gaf *Eulalie Pontois*. Eenklaps valt het den Vicomte in, om de actrice, *Mad. Deslandes* met luider stem, in bewoordingen aan te spreken, welke te betamelijkheid hier verboden te herhalen. *Mad. Deslandes* viel in oomagt (!) de tooneelspeler, die met haar op het tooneel was, verzoekt hem te zwijgen en de jonge heer geeft een brutaal antwoord. Het verontwaardigd publiek trekt de partij voor de acteurs en reeds zijn een 50 jonge lieden geroep, om de loge van den verstoorden der rust te bestormen, toen de politie verschijnt, en den graaf verzoekt, de zaal te verlaten. Deze weigert hieraan te voldoen, staat den dienaar der politie en nu komt het tot een gevecht, waarin de dienaars der geregtigheid natuurlijk de overwinnende partij zijn, die den vicomte hoog in de lucht, in weervil van al zijn sportelen en slaan, naar het wachthuis *Chateau d'eau* dragen. Den volgende morgen werd hij onder bedekking van vier man soldaten, «entre quatre chandelles» zoo als men hier zegt, en gevolgd door een jolenden troep gamins, naar den commissaris van politie gebragt, waar hij zijne fout trachtte te verontschuldigen, doch vergeefs. Waarschijnlijk zal hij nu in de eerstvolgende dagen voor de *police correctionnelle* verschijnen, een tooneel, dat alle lions en lionnes van Parijs zullen willen bijwoonen.

— De *Mystères de Paris* van *Eugène Sue* verheugen zich, in weerwil van alle aanvechtingen, aan welke zij blootgesteld zijn, in eene meer en meer toenemende goedkeuring. Voor eenige dagen is het 7. deel van de pers gekomen. De Charivari verhaalde onlangs, dat de schrijver door het ministerie met eene geregtelijke vervolging bedreigd was,

uit hoofde hij de ondeugd al te naakt had voorgesteld: Eugène Sue zou daarop eenvoudig geantwoord hebben: dat hij dan met *Mystères du Cabinet* zou antwoorden.

NEDERLANDEN.

SLOTERDIJK, den 4. Julij. Heden morgen, omstreeks ten 10 ure, ontstond er brand in eene woning, staande aan het einde van het dorp, in eigendom behoorende en bewoond door Jan de Graaf, van beroep Arbeider, welke zoo de overhand nam, dat de geheele van hout gebouwde woning met de meubelen, op eenige kleinigheden na, is verbrand, zijnde de oorzaak onbekend, daar de man in het land en de vrouw in een dikt bij gelegen huis werkzaam was, roudt zich in dezelve alleen drie nog zeer jonge kinderen bevonden, waarvan het jongste in de wieg lag, en met moeite, daar de wieg reeds in de brand stond, is gered: de woning noch de meubelen zijn voor brandschade verrekend.

Door dit onheil is dit diep ongelukkig en zeer behoeftig gezin, hetwelk van een goed zedelijk gedrag is, en uit man, vrouw en vijf jonge kinderen bestaat, thans van alles onthoofd, en zal het zonder de mildadigheid van de zoolanigen, die wel iets willen afzonderen van het huime, voor ongelukkige natuurgenoeten, welke buiten hun toedoen thans in diepe ellende verkeeren, niet in de mogelijkheid zijn, zich zelf van de noodwendigste behoeften des levens te voorzien.

MIDDELBURG, den 7. Julij. Door de Provinciale Staten van Zeeland zijn, in dertelver vergadering van gisteren, herkozen: de heer mr. J. de Backer, als lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, en jhr. mr. J. van Reigersburg Verschuyl, als lid van het collegie van gedeputeerde Staten, beide met dit jaar als zoodanig respectievelijk af-tredende.

— Bij besluit van den 3. Julij jl., n. 40, heeft Zijne Majestät tot ridder der orde van den Nederlandsche Leeuw benoemd den Heer A. W. van Dam, vroeger salmoezenaar bij de 3e divisie van het leger te velde, thans Roomsche-Katholiek pastoor der 1e klasse te Vlissingen.

MENGELINGEN.

Wiesbaden.

Een dier prachtige, smaakvolle stoomvaartuigen, die onophoudelijk de waterbaan des Rhijns doorploegen, voert u den majestueus stroom op. en gij houdt steeds uw album geopend: want elke oogopslag verloopt u ter wederzijde aan deze oever een stad, een berg, een plek die de herinnering wekt en de bekenstift bezielt. Hier Bonn, met haren ouden eervoorwaarden Muzenstelt, daar het Zevegebergte, dragende op elk zijner kruinen een antiek slot, zoovele dichtelijke overblijfsels van dien goeden ouden riddertijd; verder het lieve Neuwied, de ruïnen aan het slot van ROLAND, den oorlogsbliksem van het oude volkslied; Coblenz, door de emigratie vermaard geworden; Mainz, en tegenover haar Biebrich, het schoone lustoord van den hertog van Nassau; talloze steden, kastelen, dorpen, en gehuchten, en elke geschiedenis is belangwekkend, aan elke hecht zich ten minste een ijsselijke of liefdelijke sage.

Vóór Mainz, zeer dikt bij den Rijn, verheft zich een heuvel, door der menschen kunst herschapen, vervormd, misvormd? in een park à l'anglaise. Deze heuvel geeft het uitzicht over de geheele omstreok. Ga er heen, verzuim het niet: bewonder daar een landschap, zoo lachend zoo verscheiden, als wellicht geen enkel ander punt van den ganschen Rijn-oever u meer aanblijft. Zoo ver het oog kan reiken, over de vlakke, op de heuvelen, in de dalen, ontwaard gij trotse steden, lieflijke dorpen, wijngaarden en lusthuizen, en aan den gezigtcinder den Taunus hergekten, die, als ware het daar geplaatst is, om dit gelukkig oord te beveiligen tegen de woede der noorder orkanen. Te midden van dat alles, ziet gij daar de kleine vallet, zoo frisch en welig groen, zoo zelfverrukend schoon! Zij bezit een aantal warme bronnen; nabij die bronnen bouwde men weleer eenige armelijke hutten: weldra werd daar een dorp, en later... het dorp werd eene aangename stad, het lievelings oord, waar de beau monde zich jaarlijks weder vereenigt. Ziet gij daar ginds die uitgestrekte laan van vruchtbomen door de vlakke? Zij geleidt naar die stad. Zie, hoe zij met voetgangers en equipagen vervuld is!

Wiesbaden werd gesticht eene eeuw voor de Christen-tijdsrekening, door de Ubiens, een der kleinere Germaansche volkstammen, die hetzelve tot hunne hoofdstad maakten. Geheel het omliggende landschap was als toen eene woestij, en ondoordringbare wouden bedekten nog de geheele keten van den Taunus. De Romeinen hebben hier talrijke sporen van hun aanwezigheid nagelaten. Geen reiziger verzuimt een bezoek te brengen aan de ruïnen van het Drusus slot; aan den 15 tot 20 voet hoogen muur, die voormaals de stad omsloot; aan de oude baden; (reeds PLINIUS spreekt met hoogen lof over de bronzen dezer streek), en de Romeinsche grafaten in den omtrek verspreid. Op eene halve mijl van de stad vindt men eene plek, waar het geboorte der oude bewoners, de Ubiens en Mattiaken rust. Daar nevens verheft zich de Neroberg, wiens zijden nog puihoopen dragen van een Romeinsch paleis. Even-zoo zijn schier alle kruinen van den Taunus gekroond met steenmassa's, de overblijfsels van vestingwerken, door de oudste bewoners van Germania opgericht, om zich te dekken tegen de invallen der alles overheerende Romeinen. Hier te Wiesbaden bezat reeds de Carolingische Koningssam een kasteel, herwaarts KARL DE GROOTE verbleef zijne residentie overbragt: OTTO DE GROOTE verbleef Wiesbaden tot eene stad in de elfde eeuw.

Nogtans de aanwas en de bloei dezer stad zijn van jonge dagteekening, nog van onzen leeftijd; Wiesbaden tellt reeds meer dan negentien eeuwen, doch schijnt eerst gisteren geboren. Men moet bekennen: eene grill der mode heeft het gemaakt wat het is: maar het weet van die luim met eene gemaakte heksamheid partij te trekken. De mode en de luim gebieden het aan allen, die hun geld kunnen verteeren zoo als het hun goedgevult, en waar het hun gevalt, en die zich mogen ruiken tot de fashionable wereld, dat zij jaarlijks hun rendez-vous houden in eene dier kleine badplaatsen, waarmede de Taunus vervuld is

maar inzonderheid te Wiesbaden. Jaarlijks alzo, gedurende het seizoen, vloeijen ruim vijf miljoen gulden van buiten in het hertogdom Nassau, Wiesbaden, Ems, Schwabach, Slangenbad enz. kunnen den toevloed der menigte niet bevatten. Van daar, dat Wiesbaden zich, als door den slag eener tooverreder, tot eene der schoonste steden van Duitschland heeft verheven. Zij is de hoofdstad van het Hertogdom en de zetel der administratieve collegien van het gouvernement: zij tellt meer dan duizend huizen en ruim elf duizend inwoners, voor het meerendeel welgeteld lieden: dertig badhotels, waarvan elk van 25 tot 150 badkuipen heeft: het meest ter naam staande van dezelve zoo wegens zijne gelegenheid, als wegens de élégance van het inwendig en den rijkdom der inrigting, is dat der Vier jaargetijden. Aan alle zijden ziet men huizen bouwen, nieuwe paleizen zich verheffen, straten vormen, wijken ontstaan; men wil, dat Wiesbaden zijnen gasten, wier aantal jaarlijks vermeerderd, ook meer en meer waardig worde. Ook is alles geschikt, en op het gemak aangelegd en ingericht. Het badwater ontsprikt uit vier hoofd- en elf mindere bronnen. De Kochbrunnen, de oudste en rijkste, klimt tot 151° Fahrenheit, die van den Arend tot 140°, en die van den Schützenhof tot 117°. Het water van alle deze bronnen (hetwelk reeds PLINIUS had opgemerkt) zit eene soort van steen af, volkomen gelijk aan den puimsteen, welken men Sinter noemt: men ziet daarvan in het museum der stad zeer schoone gecrystalliseerde stralen. De is eene der redenen, waarom het tot waschen minder geschikt is. Wij zouden ook, zoo veel ons mogelijk is, deszels chemische samenstelling trachten op te geven: de mannen der kunst mogten dan daaruit opmaken, welke de ziekten en kwalen zijn, welker geneezing zij van de bronnen van Wiesbaden kunnen verwachten; maar voor het algemeen is zulks wel overbodig, en zijn de chemische kunstbenamingen overstaanbaar en daarom vervelend, terwijl het voor den ingewijde even overbodig zou wezen, dewijl hem zulks van elders bekend moet zijn. Chronische rheumatismen, jicht, verlamming der ledematen, en een aantal kwelduivels van dien aard meer, behooren zegt men, tot de competentie der Wiesbadensche bronnen, worden aldaar met den banvloek getroffen; vooral zullen zij eene alvermogenende kracht bezitten tegen verzwerigen en huidziekten.

Woe hem, die niet te Wiesbaden tegenwoordig is bij de opening van het seizoen! Hij ondervindt dan al de kracht en den waren zin van het Latijnsche spreekwoord: *Sere venientibus onsa*. In de Vier jaargetijden, den Arend, het Schützenhof, het Engische Hof, in de Romeinsche Baden is alles bezet. Waar is hot, niet ieder, die wil, kan daar herberg vinden: en het zou vermetel van u zijn, eenvoudig burger, kunstenaar of rentenier, aan deszelve deur aan te kloppen als de vorsten en hunne vertegenwoordigers. Maar de Roos, de Beer, de Zwarte Bok, zij zijn allen even vol. Aldus gij, Traineur, goedschiks kwaadschiks, tot uwe straf zijt gij gedwongen de gastvrijheid af te smeecken in den Spiegel, de Zon, of eenige andere armzalige herberg: acht u nog duitendwerf gelukkig, zoo men uw smeken verhoort, u onder dag neemt (soms in den meest letterlijken zin onder dak) en u tegen goud en ruim goud, en eene rijkdom van goud, een aameublement bestaat uit: een bed, dat hoogsten zindelijk mag heeten, eenen of soms twee linkende stoelen, eene oude tafel, het model van die welke LAFONTAINE aan PHILEMON en BAUCIS in het huishouden geeft, en een fragment van een spiegel, dat weldra, dank zij der vermindering van het foelisel, een stuk zuiver glas zal zijn.

De meest briljante vergeniging ontmoet men in de maanden Julij, Augustus en het begin van September. Om dezen tijd zendt Albion zijne fashionable zonen, legio in getal, herwaarts, en Vorstelijke huizen van Duitschland, hebben dan hier ten minste een vertegenwoordiger. Geen enkelen stap kunt gij doen, zonder een lid der hooge Europeesche aristocratie te ontmoeten. Voor een paar jaar telde men 110 staatslieden, 255 hoofd-officieren, zoo Oostenrijksche als Russische, Engelse, Pruisische en Poolse. 24 groot-dignitatissen der kerk, meerendeels Engelen; en 45 vorsten en vorstinne, behoorende tot regerende huizen.

VLISSINGEN, den 8. Julij 1843.

Mijn Heer!

Met verwondering, maar ook tevens met sterke afkeuring, hebben een groot aantal ingezetenen dezer Stad gezien, dat voor het Standbeeld van den Admiraal de Ruijter een paar mallemolens zijn opgericht.

Niet alleen loopt daardoor het beeld, vaststuk en het groot gevaar om gedurende de kermisdagen door de lieve jeugd te worden gehonden of bemorst, indien dit niet door militaire bewaking wordt gekend, maar ook wordt daardoor alle gelegenheid benomen, om het beeld behoort te beschouwen, indien zulks het voornemen moet zijn van Z. M. den Koning en Hoogzedeelste Zonen, bij gelegenheid van het bezoek waarmede het voor deze Stad vereenigd eslater zal worden verreed.

Waarschijnlijk zijn deze bedenkingen niet opgekomen bij hen, die belast zijn met de regeling van de standplaatsen der kermisbezoekers.

Door de plaatsing van deze regelen zult gij weten verplichten en ook

Uwe bestondigen lezer

Aan den Uitgever der
Vlissingse Courant.

ADVERTENTIEN.

Bij L. SCHIERBEEK, Boekverkooper en Drukker te Leuwarden, is van de Pers gekomen en alom verzoond:

I. HOOFD-TREKKEN DER GESCHIEDENIS EN VERSCHILPUNTEN DER EVANGELISCHE-PROTESTANTSCHE EN ROOMSCH-KATHOLIEKE KERK; voor Katedichatzen en Huizegenissen. Naar het Hoogduitsch van E. STRLZER. De Prijs is 60 Cents.

Dit werkje werd in Duitschland met veel belangstelling ontvangen zoodat de deszels eerste uitgave, nog in hetzelfde jaar een herdruct noodig was. De *Allg. Kirchenzeitung* dat geschrift, bij het goddienstig onderwijs dringend aan, en heeft dan ook door zijne aanbiedende aankondiging tot deszels ruime verspreiding aldaar niet weinig bijgedragen. De Uitgever vleit zich, dat aan dit Boekje, hetwelk onder de handen des Vertalers eenige uitbreiding heeft ondergaan, in ons Vaderland een niet minder gunstige

aanhaal zal te beurt vallen. De tijdsmaatschappij, waaraan dit geschrift bij onze Naburen zijnen oorsprong verschuldigd is, doet evenzeer in ons Vaderland de behoefte gevoelen aan een werkje, waarin de verscheidene leeringen der beide groote afteelingen der Chr. Kerk, ook voor de eenvoudigen duidelijk opgelegd en aan de eenige kern der Evangelische waarheid getoetst worden. Men kan niet de verwachting, dat in deze behoefte door het hier aangekondigd Leer en Leestboekje, althans eenigermate, wordt zij vervuld.

II. CHRISTUS, EN CHRISTUS ALLEEN, DE SPIEGEL DER CHRISTENHEID. Een Pruisisch Gedicht, door H. W. HAZELHOFF, Predikant te Hyperkerk en *Middelpurg*. De Prijs is 30 Cents.

III. ONPARTIJIGE BESCHOUWING VAN HET UITGEBRAGTE RAPPORT, DER COMMISSIE OVER DE GEENESKUNDIGE STAATSGELING, door JULIUS VITAIN, COULON, Medicines Doctor te Leuwarden, voormaals President der Provinciale Geneeskundige Commissie in Vriesland. Bij Zijne Excellentie den Minister van Binnenlandse Zaken ingediend. De Prijs is 50 Ct.

IV. LIJST VAN INTREKENING, op den werke, getiteld: *MATHEMATISCHE VERBODSTINGEN*, mitgeders uitlegging van de twaalf *Tekenen in een derig BEELD EN DES HE ME L S*, door M. N. DE VRIES, **TWEEDE DRUK**. De Prijs is 50 Cents.

VOOR BEKENING VAN DEN SCHRIJVER. De Intrekking staat open tot den 1 Augustus 1843. Op de eerste uitgave van dit werkje is voor niet minder dan 474 Exempl. ingetrekend. Het heeft ZIJNE MAJESTÄT DEN KONING goedgunstig behaagd voor *Zes Exempl.* op den tweeden druk van bovengenoemd werkje in te trekken.

Grand Théâtre ACROBATE DE VIENNE

HOLLANDSCHE SCHOUWBURG,

onder Directie van NEISZ en ROSEVELDT, Staande met hunne welingerigte Tent op den Nieuwendyk. De Directie heeft de eer het geëerde Publiek dezer Stad te berigten, dat zij eene overeenkomst getroffen heeft met den Heer ROSEVELDT, oudlid en eerste Komiek van den Koninklijke Schouwburg te Hage en deszels bij hebbend Tonnelgezelschap, tot het geven van Tooneel- en Blyspelen, waarin den Heer ROSEVELDT de hoofdrollen zal vervullen. De nieuwste Balletten en Arlequins, welke zullen worden uitgevoerd door de *Weener Pantomimisten*, met expressielijk daartoe voorwaardige Decoratiën, Costumes Changeameten, Machinerien enz. enz. zullen iederen avond het Théâtre besluiten.

Op Maandag den 10 Julij 1843:

Acrobatische Exercitien,

Gevolg door

HET VERMAAK DER CHINEZEN,

Door de vier gebroeders NEISZ, welke deze kunst-oefening voor twee jaren bij herhaling voor de Koninklijke familie te 's Hage hebben verrigt. — Daarna.

De Gedenkschriften van den DUIVEL, Tooneelspel in 3 bedrijven naar het Fransch door Mr. LEON.

Tot slot:

De Toover-koffer,

PANTOMIME IN EEN ACTE.

PRIJZEN DER PLAATSEN.

1. Rang / 1.25. 2. Rang 50 Ct. 3. Rang 40 Ct. 4. Rang 25 Ct. HEEREN MILITAIRES IN UNIFORM. 1. Rang / 1.00. 2. Rang 75 Ct. 3. Rang 40 Ct. 4. Rang 25 Ct.

AANVANG DES AVONDS TEN 8 URE.

De Plaatsen kunnen besproken worden aan het Bureau, met betalende 10 Cents extra voor iedere plaats.

STOOMJAGTEN,

varende tusschen

Middelburg, Dordrecht, Rotterdam

en op alle daar tusschen gelegen Plaatsen.

Julij 1843.

Van Middelburg.		Van Rotterdam.	
	ur. m.		ur. m.
Dingsdag 11.	11.	Dingsdag 11.	4.
Woensd. 12.	11.30	Woensd. 12.	5.
Donerd. 13.	12.	Donerd. 13.	5.
Vrijdag 14.	6.	Vrijdag 14.	6.
Zaterdag 15.	6.30	Zaterdag 15.	6.
Zondag 16.	6.30	Zondag 16.	7.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 8. Julij. Sedert den 6. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Dirce, J. Zepien; Tanchon, E. Nieman; Maria Wilhelmina, J. P. Nieman; de Harmonie, S. Warne, alle lijfsaad; Marchino, R. Legger, vlas; de Harmonie, S. Ruyver; Hennipzad; Fortuna, J. Stuningen; boot, alle Riga; Rovers, J. Schmidt; Frederika, W. Marks; Friedrich, H. Vries, alle Niemel; hout, Natcher, J. Lindley; Manhanzas, suiker en koffij; de Lawson, J. Cliffe; Brownsair, J. Paterson, beide Londen; tarwe, Independence, J. de Wilde; Rio-Janeiro, Loffy; de Flora, G. O. Visser, Hoeklee, tarwe.

Voor Gend bestemd:

De Juno, W. Viersen, Memel, hout.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN